

[1980 பிப்ரவரி 11]

திரு க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, ஒரு “இம்பர்சனல் எக்ஸ்பிளேஷன்”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது வேண்டாம். தயவு செய்து உட்காருங்கள். அதற்குமேல் விளக்கம் வேண்டாம்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

அ. சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்குவிடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன்: இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றிருக்கிறது.

ஆ. கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு திரு எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1980) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டுமென்று மொழிகிறேன்.

மேலும், தலைவரவர்களே, 14,வது சட்ட முன்வடிவும் இதைப்போன்று உள்ள சட்டமாக இருப்பதால் இந்த இரண்டு பற்றியும் உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்து விட்டால் நேரம் மிச்சமாகும். என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 4-ம் தேதியிட்ட தமிழ் நாடு கிறிப்து அரகிதழில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1980 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகிறது. இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் அடுத்த சட்ட முன் வடிவு பற்றியும் இதுபற்றிப்பேசும் போதே உறுப்பினர்கள் பேசி விடலாம். முடிவில் தனித்தனி யாக நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு அசெம்பிளி கூட்டத் தொடர் கூடுகின்ற நேரத்திலும் ஒரு 6 மாதத்திற்கு என்று கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு என்ன மூல காரணம் என்பதையும் அமைச்சரவர்கள் தொடக்கத்திலேயே விளக்கவில்லை. ஆகவே தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்போதாவது விளக்குவது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் 4,800 ரூபாய் என்று ஒரு அளவு வைத்திருக்கிறீர்கள். அது எந்த அளவுக்கு சரியாக வரும் என்பது தெரியவில்லை. சாதாரண கூலி வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கே கணவன், மனைவி இரண்டுபேர்களுடைய கூலியும் சேர்த்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இதைவிட அதிகமாக வந்து விடும். ஆகவே 4,800 ரூபாய் என்று இருப்பதை மாற்றி பத்தாயிரம் ரூபாய் என்ற அளவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்போதுதான் ஓரளவுக்குச் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அந்த வகையிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை ஒவ்வொரு 6 மாத காலத்திற்கும் கொண்டுவரும்போதெல்லாம் வழக்கறிஞர்கள் திணறுகிறார்கள். இந்த சட்டத்தை எப்படி பயன்படுத்துவது, இந்த சட்டத்தை எவ்வாறு தேடுவது என்பது குறித்து வழக்கறிஞர்கள் மட்டும்தானா மிரளுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் நீதிபதிகளும் மிரள ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். காரணம் ஒவ்வொரு 6 மாத காலத்திற்கும் இந்த சட்டத்தை நீட்டித்துக்கொண்டு போவதுதான். ஆகவே அரசு ஒரு முடிவை எடுத்து ஒட்டுமொத்தமாக, ஒரு காலகட்டத்தைக் குறிப்பிட்டு, முழுமையான ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவது தான் சரியாக இருக்கும். அந்த வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்கவேண்டும். அல்லது இந்தச் சட்டத்தை பொறுக்குக் குமுளிக்காவது

[திரு. சி. ஆறுமுகம்]

1980 பிப்ரவரி 11]

விட்டு அந்தக் குழுவினுடைய கருத்து என்ன என்பதையாவது ஆராய்ந்து அதன் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சரியாக இருக்கும். அல்லது இதற்காக ஒரு நிவாரணக் குழுவையாவது அமைத்து அந்தக் குழுவினிடத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து அவர்கள் என்ன கருத்துச் சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்து ஒரு முடிவு எடுத்தால் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே ஒவ்வொரு 6 மாதத்திற்கும் இந்த சட்டத்தை நீட்டித்துக்கொண்டே போவது சரியாக இருக்காது. இந்த சர்க்கார் என்று மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. இந்த சர்க்கார், முன்பு இருந்த சர்க்கார், எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் இந்தக் கடன் நிவாரணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு நிலையான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இந்த அரசு கொண்டு ஒரு நிலையான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மீது மார்க்னிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகின்ற இன்றைய சூழ்நிலையிலே கிட்டத்தட்ட 70 இலட்சம் வழக்குகள் நிலுவையில் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சட்ட திருத்தம் கொண்டுவரப் படுவது வரவேற்கக்கூடியது. ஆனால் ஏற்கனவே விசாரணை காரணமாக கடன் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் காலதாமதமாகி இருக்கின்றன என்பது உண்மை. ஆனால் இப்போது அபிடவிட் தாக்கல் செய்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு அந்த வழக்குகள் எல்லாம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலே நாங்கள் கோருகிறோம். ஆகவே இப்போது மீண்டும் விசாரணை என்று வைத்தால் மேலும் நிலுவை என்கிற நிலைதான் நீடிக்கும். ஆகவே காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே இந்த 70 இலட்சம் வழக்குகளையும் உடனடியாக தள்ளுபடி செய்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு அபிடவிட் வேண்டுமானால் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்து இந்தக் கடனைப் பொறுத்தவரையில் நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடன் கொடுத்தவர் என்ற முறையிலே அவர் மனு தாக்கல் செய்து, தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட பின் ஏற்கனவே கடன் கொடுத்தவர், ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் குறிப்பிட்டதற்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர் என்று கடன் வாங்கியவர் என்ற நிரூபிக்க வேண்டிய ஒரு பொறுப்பு அவசியம் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 11] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

அடுத்து இப்போது வருட வருமான வரம்பு 2,400 ரூபாய் என்ற நிலையிலே இருந்து வருகிறது. சாதாரணமாக ஒரு தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் ஆனாலும் சரி, முனிசிபாலிட்டியிலே வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு இந்த வருமானத்தை விட அதிகமாக வரக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால், கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் நிவாரணம் அடைய முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்த ஆண்டு வருமான வரம்பை சுமார் 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலே உருவாக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

[முற்பகல் 11-10]

அத்தோடு எந்த தேதிக்குள் இந்த மனுக்களை தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்று 1979 டிசம்பர் 15 ஆம் தேதியிலிருந்து 6 மாதம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 3 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் இது நடைமுறைக்கு வர இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகும். ஆக அப்படி 6 மாதங்கள் முடிந்துவிட்டால் அதற்குப் பிறகு எப்பொழுது தாக்கல் செய்வது. ஆகவே சட்டம் இயற்றப்பட்ட காலத்திலிருந்து 6 மாதங்கள் வரையில் தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் அமைய வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அத்தோடு இன்று கிராமப்புறங்களில் இந்த கடன் வாங்கும் வசதிகளே குறைவாக இருக்கிறது. அரசாங்கமும் இப்படி கடன் வாங்குவதற்கு சட்டங்கள் போட்டு விட்டால் கொடுக்கல் வாங்கல் அடியோடு நின்றுவிடக்கூடிய நிலைமை கிராமப்புறங்களில் ஏற்படும். அதனால் அரசு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக எளிமையாக குறைவான வட்டியுடன் கடன் கொடுக்க அல்லது செக்யூரிட்டி கிபற்றுக் கொண்டு அதன் அடிப்படையில் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து தாராளமாக கிராமப்புறங்களில் கடன் வசதி ஏழை எளியவர்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அமைச்சர் அவர்கள் சொண்டு வந்திருக்கிற இந்த இரண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மேல் என்னுடைய சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த சட்டம் 1976 ஆம் ஆண்டு அவசர காலத்தின் போது போடப்பட்ட சட்டமாகும். இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் நிவாரணம் எந்த அளவுக்கு கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1980 பிப்ரவரி 11]

அளவுக்கு கிடைக்காமல் போய்விட்டது என்பதை நான் இப்பொழுது வற்புறுத்தி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல; இந்த சட்டத்தின் கீழே 70 லட்சம் மனுக்கள். தீர்வு காணமுடியாமல் இருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் இந்த மனுக்களின் மேல் எந்தவிதமான தீர்வும் அளிக்காமல் வைத்திருப்பதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கலாம். அதற்கு போடப்பட்ட தாசில்தாருக்கு பல்வேறு காரியங்கள் இருப்பதினால் இந்த வேலை தள்ளி போடப்பட்டிருக்கலாம். அதற்காக ஒரு தனி அதிகாரியை தாலுக்காபீசில் தாசில்தார் மட்டத்தில் தனியாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த இரண்டு சட்டங்களிலேயும் இந்த 1980-ம் ஆண்டு வரை கடன் வாங்கியவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அதிலே 4,800 ரூபாய் வருட வருமானம் உள்ளவர்கள் அத்தனைபேருக்கும் கடன் நிவாரணம் கிடைக்கிறது. பழைய சட்டத்தில் இருந்த வரம்பு 2,400 ரூபாய் வருட வருமானம் அல்லது 2 ஹெக்டேர் புஞ்சை நிலம் அல்லது 1/2 ஹெக்டேர் நஞ்சை நிலம் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மட்டும் இருந்தது. அப்படி அதன் அடிப்படையில் இதை 4,800 ரூபாய் என்று மாற்றும்போது உனக்கு மாத வருமானம் ரூ. 150 உன் மனைவியின் மாத வருமானம் ரூ. 150 அதனால் கடனை தள்ளுபடி செய்வதற்குப் பதிலாக உன் மனுவை தள்ளுபடி செய்கிறேன் என்று தாசில்தார் தீர்ப்பு வழங்கிவிடுவார். அதுமாதிரி நிறைய மனுக்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த சட்டம் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தில் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். ஆனால் எந்த நோக்கத்தோடு இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமானால் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் இந்த சட்டம் பயனுற வேண்டுமானால் அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பி யிருக்கக்கூடாது. அதிகாரிகள் எப்பொழுதும் கடன் கொடுக்கக் கூடிய தகுதியில் இருக்கும் பெரிய முதலாளிகளின் பக்கம் தான் இருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆகவே வருட வருமானம் ரூ. 4,800 தான் அல்லது மாத வருமானம் ரூ. 200 தான் என்று சர்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டுமானால் அப்படி கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பை கடன் வாங்குபவன் கொடுக்கக் கூடாது. அவன் எவ்வளவுதான் என்னுடைய வருமானம் இவ்வளவு தான் என்று சத்தியம் செய்தாலும் இல்லை என்னுடைய வருமானம் அதிகம் என்று எதிர்த்து தீர்ப்பு எழுதிவிடுவார்கள். அதனால் கடனை யார் கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் இந்த கடனை பெறுபவன் இந்த ஊரில் இன்ன வேலை செய்கிறார். அவருக்கு மாத வருமானம் இவ்வளவு. மாத சம்பளம் இவ்வளவு அல்லது இதுதான் அவருடைய மொத்த வருமானம் அதனால் நிவாரணம் கொடுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆகவே

1980 பிப்ரவரி 11] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் இது பயன்பெற வேண்டுமென்றால் நான் மேற்கூறிய முறையில் கடன் கொடுப்பவன் கடன் வாங்குபவனுக்கு இந்த வருமானம் என்று உறுதியளிக்க வேண்டிய முறையில் ஒரு திருத்தத்தை கொண்டு வரவேண்டும். அப்படி செய்தால் இந்த நிவாரணச்சட்டம் யாருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு பயன்படும், அதுபோலவே இந்த 1976 ஆம் ஆண்டு பிறப்பிக்கப்பட்ட 31-வது சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் இதுவரைக்கும் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் மனுக்கள் தந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு எந்தவித நிவாரணமும் அளிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்படுகிற இந்த சட்டத்தின் பலன் அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் இந்த திருத்தத்தை கொண்டு வரவேண்டும் அத்தோடு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று வரும்போது இந்த வருமான வரம்பொன்றும் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு மாத சம்பளம் வேறு வேலை எதுவும் இல்லை என்று வருகிற போது கட்டாயம் எந்தவித வரம்பும் இல்லாமல் அவர்களின் கடன் தள்ளுபடி பண்ணவேண்டும்.

அவர்களிடம் போய் சான்றிதழ் வாங்கி வா, தாசில்தார் கோர்ட்டுக்கு போ என்று சொல்லக்கூடாது. ஒரு விவசாயத் தொழிலாளிக்கு நிலம் இல்லை எந்தக் கம்பெனியிலும் வேலை இல்லை, எந்த முதலாளிகளிடமும் வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னால் அவர்களிடம் எந்த சான்றிதழையும் கேட்காமல் கடனைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடாது. அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். ரூ. 2,400-க்கு மேல் என்று சொல்லக்கூடியதில் இவருக்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்று நிரூபிக்கும் பொறுப்பு கடன் வாங்கியவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. அதை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு கடன் கொடுத்தவர்களுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்து எழுபது லட்சம் மனுக்கள் போட்டாகிவிட்டன. மேலும் புதிதாக மனுக்கள் போடமுடியாது. போட்ட இந்த எழுபது லட்சம் மனுக்களை வைத்துக் கொண்டு அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமே தவிர புதிதாக மனுக்கள் போடவேண்டும் தவணை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடாது. 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 13-ம் தேதியிலிருந்து ஆறு மாத காலம் என்றிருப்பதை ஒரு ஆண்டு காலமாக மாற்ற வேண்டும். எழுபது லட்சம் மனுக்கள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும்போது அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர புதிதாக மனு கொடு என்று சொல்ல வேண்டிய தில்லை. இடைக்காலத்தில் இது சம்பந்தமாக நிவாரணம் பெறக்கூடியவர்கள் நிவாரணம் பெறாமல் அடகு வைத்த பொருள்களை ஏலத்திற்கு விட்டிருக்கிறார்கள். ஏலத்தில்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1980 பிப்ரவரி 11]

விட்டு வந்த பணத்தை கடன் வாங்கியவர்களுக்குக் கிடைக்கும் படிச் செய்ய வேண்டும். புதிதாக கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் ரூ. 4,800 என்றிருப்பதை அமல் நடத்தும் முறையில் வருமானம் குறித்த சான்றினை கடன் வாங்கியவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கக்கூடாது. கடன் கொடுத்தவர் தான் நிரூபிக்க வேண்டும். தீர்ப்புகள் வழங்கும்போது தாசில் தார் அல்லது தனி அதிகாரி மட்டும் விசாரித்து தீர்ப்பு சொல்வது என்ற நிலை இல்லாமல் அந்த தாசில்தார் அல்லது தனி அதிகாரி என்று போடுவதோடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் குழு தாலுக்கா மட்டத்தில் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றிய மட்டத்தில் அமைத்தால்தான் உண்மை நிலையை தெரிந்து கொள்ள இந்த அதிகாரிக்கு உதவியாக இருக்கும். எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு மக்கள் குழு அமைக்க வேண்டும். அமைத்து கடன் சம்பந்தமாக தீர்ப்பளிக்கும்போது வருமானம் வருகிறதா இல்லையா எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று முடிவு செய்வதற்கு இப்படிப்பட்ட மக்கள் குழு ஒன்று இருந்தால் பிரயோசனமாக இருக்கும். தாசில்தார் அல்லது தனி அதிகாரியை மட்டும் நம்பியிருந்தால் கடன் வாங்கியவருக்கு நிவாரணம் கிடைக்காது. ஒரு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கடன் வாங்கியிருந்தால் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு டாக்குமெண்ட் இருக்கும். நூறு ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் இருநூறு ரூபாய்க்கு பத்திரம் எழுதி வாங்கியிருப்பார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் ஒத்தி அல்லது அடைமானம் வைத்து வாங்கியிருந்தால் இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக பத்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி எழுதப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல அவர்கள் திருப்பிக் கொடுத்த பணத்தை வட்டி அல்லது அசல் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் வரவு வைக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன நிவாரணம். ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கியிருந்தால் இரண்டாயிரத்திற்கு டாக்குமெண்ட் இருக்கும். முன்பு இந்த அரசு ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தது. வாங்கியகடனில் பேர்பாதி செலுத்தினால் போதும் என்றிருந்தது. அதை நீக்கி யாகிவிட்டது. ஆகவே ரிக்கார்டில் இருப்பதை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் உண்மையாக பெறப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ஏதாவது தொகை திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையில் நிவாரணம் அளிக்க முடியும். ஆகவே கடன் பற்றி தீர்ப்பு வழங்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் அல்லது ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய வகையில் ஒரு மக்கள் குழு போடவேண்டும். கேரளாவில் போட்டிருக்கிறார்கள் மற்ற மாநிலங்களில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி ஒரு குழு அமைத்து வாங்கிய கடன் எவ்வளவு, எவ்வளவு திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது அவருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் எவ்வளவு என்பதைப் பற்றியெல்லாம் முடிவுஎடுக்க வேண்டும். ரூ. 4,800-க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு நிவாரணம்

1980 பிப்ரவரி 11]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஒருவனுக்கு ரூ. 4,900 அல்லது ரூ. 5,000 வருமானம் இருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம். அவர்கள் அசலுக்கு ஒன்றரை மடங்கு கட்டினால் போதும். அதற்கு மேல் வட்டியை தள்ளுபடி செய்யும் முறையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும். ரூ. 5,000 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் நிவாரணம் இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே போட்டிருக்கிற எழுபது லட்சம் மனுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிகாரிக்கு உதவியாக மக்கள் குழு அமைக்க வேண்டும். அப்படி கடன்பற்றி தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரிக்கு ஆலோசனை கூறக்கூடிய முறையில் மக்கள் குழுக்கள் அமைத்து அத்தனை பேர்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[முற்பகல் 11.20]

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தச் கடன் நிவாரண (திருத்த) மசோதா, பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதனின்றும் பாதுகாத்தல்) மசோதா ஆகியவைகளின் மீது என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாக்கள் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டாலும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டையும் சேர்த்து பேசுகிறோம், தனித்தனியாக எடுக்கப்படும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதாவது இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதில் நெம்பர் 2, 14 என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொள்வது சரியா? இப்போது நெம்பர் 14-ஐ எடுத்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி குறிப்பு எங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிகழ்ச்சியின் நிரலில் நெம்பர் 14 என்பதும், நெம்பர் 1 என்பதும் ஒன்றுதான்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : எங்களுக்கு கொடுத்த நிகழ்ச்சியில் அந்தக் குறிப்பு இல்லை.

[1980 பிப்ரவரி 1]

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதில் மாத்திரம் பிரயோஜனமில்லை. இந்தச் சட்டத்தை, நிவாரணம் கொடுப்பதற்காக கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் சற்று கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டத்தை கொண்டுவருவதில் மட்டும் பிரயோஜனமில்லை. உண்மையிலே இந்தச் சட்டத்தால் நிவாரணம் ஏற்படுகின்றதா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அப்படி அளிக்காவிட்டால். இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வருவதில் அர்த்தமில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நன்மை ஏற்படுவதில்லை. டெட் ரிலீப் என்று சொன்னால், குத்தகை தாரர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் நாம் நீண்ட நாட்களாக சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். கடந்த இரண்டரை ஆண்டுகளாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். பர்மனெண்டாக செய்யாமல், இதை எத்தனை தடவைகள் சொல்லிக் கொண்டு வருவது? பர்மனெண்ட் ஸ்டெப் இன் பீயிங் டேக்ஸ் என்ற நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். தாற்காலிகமாகத் தலைவலிக்கு தைலம் தடவுவதைப்போல், உங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தால். அதை மக்கள் உண்மையிலேயே வரவேற்பார்களா? இந்தச் சட்டத்தை மக்கள் வரவேற்பார்களா? ஏற்கனவே அடகுக்கடைக்காரர்கள் வைத்திருந்த நகைகளை எல்லாம் ஏலம் போட்டுவிடலாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஏற்கனவே அது முடிந்துவிட்டது. இருக்கின்ற கொஞ்சத்தைக் காப்பாற்ற சட்டம் கொண்டுவந்து இங்கே நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை]

இந்தச் சட்டத்திலே ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் 4,800 என்றும், மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 400 என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு விளக்கம் சொல்லும்போது, குடும்பம் என்று மொத்தமாகச் சேர்த்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 400 என்று ஆண்டு வருமானம் 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை, அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களையும். வருமானம் வரக்கூடிய எல்லோரையும் சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். இது பாவர்டி லைனுக்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கு, மொத்தமாக குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 4,800 ஆண்டுக்கு என்று போடப்பட்டிருப்பது நியாயமா என்று சொல்லவேண்டும். இங்கே முன்பு பேசப்பட்ட உறுப்பினர்களால் கடன் வாங்கியவர்கள்தான் நிரூபிக்கவேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, கடன் கொடுத்தவர்கள்தான் நிரூபிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. மேலும், இதிலே வழக்கறிஞர்கள் வாதாடக் கூடாது என்று தடை போடப்பட்டுள்ளது.

1980 பிப்ரவரி 11]

[திரு. க. சுப்பு]

இதை நான் வழக்கறிஞர்களுக்காக வாதாடவில்லை. ஏற்கனவே சட்டத்தில் இருப்பது. பிராமிசரி நோட் எழுதிக் கொடுத்தாலே நெகோஷியபில் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட் ஆக்ட் படி எழுதிக் கொடுத்தவரின் பேரில் டிஸ்-அப்ரூவ் செய்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை ஆனால். எந்த நிலமையில் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஓராயிரம் ரூபாய்க்காக இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று *undertakers or coercion* எழுதி வாங்குவதும் உண்டு. ஆனால். அப்படி எழுதிக்கொடுத்துவிட்டால். அந்த பிரமிசரி நோட்டின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தீர்ப்பு சொல்லப்படும் சாட்சியம் தேவையில்லை. ஏற்கனவே. கடன் எழுதிக் கொடுத்தவர்கள் ஓராயிரத்திற்கு இரண்டாயிரம் என்று எழுதிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஏழை அப்பாவி விவசாயிகள் ஒன்றும் அறியாதவர்கள். அவர்கள் வட்டி கொடுப்பார்கள். அந்த வட்டியை வரவு வைப்பதில்லை. வரவுவைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கேஸ் போடுவதாக பயமுறுத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் கிராமங்களிலே அதிகமாக இருக்கிறது. அதை வரவுவை என்று சொன்னால் கேஸ் போடுவான். போர்ஜரி கையெழுத்தே போடுகிறான். அவர்கள் ஆர்கனைஸ்டு எக்ஸ்பிரியன்ஸ்டு மணி லெண்டர்ஸ். அவர்களுக்கு கோர்ட் நடவடிக்கை பூராவும் தெரியும். அப்பாவி ஏழை மக்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவன் கடனை அவசரத்திற்கு வாங்கியிருப்பான். அவனுக்கு வக்கீல் வாதாடக் கூடாது என்றால் என்ன செய்ய முடியும்?

கொடுத்திருக்கக்கூடிய விளக்கம் விளக்கமாக இல்லை விளக்கத்திற்கு விளக்கம் தேவை. கடன் கொடுத்தவர் என்பது கடன்பட்டவர் எவரிடமிருந்து அல்லது எவருக்காக ஒருவர் கடன் வாங்கினாரோ..... என்ற வகையில் ஒரு பக்கம் கடன் கொடுத்தவரைப் பற்றிச் சொல்கிறது. ஒரு பக்கம் வாங்கியவரைப் பற்றிச் சொல்கிறது. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பிலே தவறாக இருக்கலாம். கோர்ட்டில் தமிழில் எடுத்துக் கொண்டு வாதிடும் போது மாட்டிக் கொண்டு முழிக்கக் கூடாது. சட்டத்திலே டூபியசாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்டர்பிரட்டேஷன் தகராறு வருகிறது. உண்மையிலேயே நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டுமா? நாங்களும் சட்டம் கொண்டு வந்தோம் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். உங்களுடைய கடைசிக் காலத்தில் சட்டம் கொண்டு வருவதும் நல்லதுதான்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் கமிட்டி போடுங்கள் என்று கேரளாவை மனதில் வைத்துக் கொண்டு உங்களுக்குச் சொல்கிறார்கள். அங்கு கூட அன்-எம்ப்ளாயி

[திரு. க. சுப்பு]

[1980 பிப்ரவரி 11]

மென்டைத்தீர்த்து வைக்க அவ்வன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நீங்கள் பேட்டா கொடுப்பதில்லை. மேற்கு வங்கம். திரிபுரா போன்று கமிட்டி போலல்ல அவர்கள் ஆல்பார்ட்டி கமிட்டி யாகப் போடுவார்கள். லாண்ட் டிஸ்பியூட்டுக்காக அவர்கள் கமிட்டி போட்டது ஒரு பெஸ்ட் எக்சாம்பிள். ஸ்டாச்சுடரி கமிட்டி—ஆல் பார்ட்டி கமிட்டி நான்—பார்ட்டி கமிட்டி போட்டார்கள். நீங்கள் பஞ்சாயத்து போர்டு அட்வைசரி கமிட்டியிலேயே உங்கள் ஆட்களைப் போடுகிறீர்கள். லாண்ட் டெவலப்மென்ட் அட்வைசரி கமிட்டியில் அமைச்சருக்கு வேண்டிய ஆட்களைப் போடுகிறீர்கள். அவர்களுக்கு அனுபவம் எதுவும் இருக்காது. ஒன்றும் தெரியாது. கேலிக் கூத்தாக இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முற்போக்கான சர்க்காருக்கு உதவிடும் நல்ல நோக்கத்தோடு திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இது குத்தகைதாரர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்லப்படுகிறது. குத்தகைதாரர்கள் செலுத்த வேண்டிய கடன் இதிலே சேராது. எக்சம்ஷன் இருக்கிறது. மழையால், வெள்ளத்தால், புயலால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் குத்தகை செலுத்த வேண்டியதைத் தள்ளுபடி செய்ய வகையில்லை. இன்றைக்கு எலக்ட்ரிசிட்டி பெயில்லுர். டீசல் கிடைக்கவில்லை எல்லா ஊர்களிலும் கரன்ட் இல்லை. சவுத் ஆர்காட். நார்த் ஆர்காட் எங்கும் கரன்ட் இல்லை. எலக்ட்ரிக் மினிஸ்டர் போனவர் திரும்பவில்லை. உளருக்குள்ளே போக முடியாமல் நெய்வேலி கெஸ்ட் அவுசில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார் ஏதோ அசெம்பிளியில் கரென்ட் இருக்கிறது. அவ்வளவுதான் பல காயில்கள் தீய்ந்து விட்டன. குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை யென்று மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திமிரி சப் ஸ்டேஷனில் விவசாயி போராட்டத்திற்கு வருவதாகச் சொல்லி போலீசை விட்டு பிடித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். யார் அதற்குப் பொறுப்பு? பம்ப் செட் போட்டிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் இல்லை. கரென்ட் இல்லை. அதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பேற்க வேண்டும். சர்க்கார் தவறுக்கு எப்படி விவசாயிகளைப் பொறுப்பாக்குவது? நம் முடைய தவறைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு விவசாயி களுக்கு நிவராணம் கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே சொன்னார்கள் 60-40 என்பதை மாற்றி 75-25 என்று கொண்டு வரப் போவதாகச் சொன்னார்கள். 40 பங்கு கொடுப்பது தப்பு

1980 பிப்ரவரி 11]

[திரு. க. சுப்பு]

25 பங்கு கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அந்த 40.ல் 15 பங்கையாவது இந்தக் குத்தகை தாரர்களுக்கு தள்ளுபடி செய்யக்கூடாதா? நியாயத்தின் அடிப்படையில் கேட்கிறேன்.

நேற்று டி. வி. யில் படம் காட்டினார்கள் — “நாடோடி மன்னன்” படம். ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன் முதலிலே அவர் சொல்லுவது “உழுவலனுக்கே நிலம் சொந்தம்” என்பது. குத்தகை எவ்வளவு கொடுப்பது என்று சொல்லும் போது 10 பர்சன்ட்தான் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு அதிகமாகக் கொடுப்பது அநியாயம். அந்த “நாடோடி மன்னன்” கருத்துக்களை வரவேற்கலாம். ஏற்கனவே நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற ஒரு வாய்ப்பை மக்கள் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அல்லவா?

[முற்பகல் 11-30]

10 சதவீதம் என்று நீங்கள் தானே சொன்னீர்கள். கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு எல்லாம் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறது. நீங்கள் சர்க்கார் நடத்தக் கூடியவர்கள், நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ‘நான் ஆணையிட்டால், அது நடந்துவிட்டால் ஏழைகள் வேதனைப்பட மாட்டார்’ என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவது எப்படி? இப்போதாவது இரண்டு மூன்று நாட்களிலே அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்த வேண்டாமா? அவசரம் அவசரமாகப் போடுங்கள் சட்டங்கள். சுட்டுகுத்தகை பாக்கி, மழையால், புயலால், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சர்க்காரின் கரண்டி கட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சர்க்காருடைய தவறான கொள்கைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பூராவும் ரத்து செய்கிறோம் என்று சொல்லுங்கள். இப்போது திடீரென்று எல்லாவற்றையும் மத்திய சர்க்கார் தலையிலே போடுகிறீர்கள். கொப்பைத் தூக்கி கோனார் தலையிலே போடுகிற மாதிரி திடீரென்று எல்லாவற்றையும் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டுமென்று 250 கோடி ரூபாய் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்.

இதற்கு முன்னாலே மத்திய சர்க்காரிலே நீங்கள் மந்திரியாக இருந்தீர்கள். அப்போது இருந்த மத்திய சர்க்காரோடு உறவோடு இருந்தீர்கள். சரண்சிங் இருந்திருக்கிறார், மொரார்ஜி இருந்திருக்கிறார், நீங்கள் கேட்டதை எல்லாம் கொடுக்கிறவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். கேட்பதையெல்லாம் கொடுக்கிறவர்கள் இருந்தபோது நீங்கள் ஏன் கேட்கவில்லை. கேட்க வேண்டியதை கேட்கவேண்டிய நேரத்திலே கேட்கவில்லை. கேட்க

[திரு. க. சுப்பு]

[1980 பிப்ரவரி 11]

வேண்டியதை கேட்கவேண்டிய நேரத்திலே கேட்கமாட்டேன் என்றீர்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் உங்களால் ஏற்பட்டவைதானே தவிர வேறு யாராலும் அல்ல. இன்றைக்கு இந்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவருவதை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டங்களினால் நிவாரணம் வருமா என்று கேட்கிறோம். இது எல்லாம் சம்பிரதாயத்திற்காக போடப்படுகிற சட்டங்கள் ஆகும். சடங்காக ஜனவரி 15 முடிந்ததா, அப்போது ஒரு சட்டம் போடு என்பது. இப்படியெல்லாம் சம்பிரதாயத்திற்காக சடங்கிற்காக சட்டங்கள் போடக்கூடாது. அப்படிப் போடுவதால் அதனுடைய “என்ட்” என்ன என்று பார்க்க வேண்டுமா? உங்களுடைய சட்டத்தினால் பலன் ஏற்பட்டால் பாராட்டுவார்கள், சட்டங்களினால் பலன் இல்லை என்றால் உங்களை எப்படிப்பாராட்டுவார்கள். திரும்பத் திரும்ப அதையே போட்டு புரையோடிய புண்ணுக்கு புனுகு போடுகிறமாதிரி அதையே திருப்பித் திருப்பிக் கொண்டுவருவதை விட இந்த சர்க்கார் நிரந்தரமாக நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே பரிசீலனை செய்து சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் பாராட்டலாம். உண்மையிலே எஸ். டி. எஸ். அவர்கள் அப்படி செய்யக்கூடியவர்தான். ஏன் அவர் செய்யவில்லை, அவருக்கு டைம் இல்லை, வேறு சிந்தனை இப்போது வந்துவிட்டது. நம்முடைய மக்களைப்பற்றிய பிரச்சினையில் நம்முடைய சிந்தனை இல்லை, நம்முடைய சிந்தனை எல்லாம் நம்மைப்பற்றியே இருக்கிறது, நம்முடைய நிலைமை நிச்சயமாக இருக்குமா என்பதைப்பற்றி சிந்திக்கிறோமே தவிர மக்களுடைய பிரச்சினைகளைப்பற்றி சிந்திக்க முடியவில்லை. நீங்கள் நாட்டிற்கு செய்யக்கூடிய ஒரே ஒரு உதவி சட்டம் கொண்டுவருவதை விட இன்றைய நிலையில் மக்களிடத்திலே போய் உத்தரவு பெற்று மீண்டும் வருவது அதைத்தான் நாங்கள் சொன்னோம், அதற்குத்தானே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அந்த நடவடிக்கையை எடுப்பீர்களேயானால் இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவருவதை நாங்கள் பாராட்டலாம். அந்த அடிப்படையிலே சட்டத்தை இங்கே கொண்டுவருவதைவிட மீண்டும் மக்கள் மத்தியிலே போய் வோட்டு வாங்கி வந்தால் பாராட்டலாம், இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை, இருந்துவிட்டுப் போங்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் சார்பில் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய கடன் நிவாரணச் சட்டம், குத்தகைதாரர்களுடைய பாதுகாப்புச் சட்டம் ஆகியவை குறித்து ஆட்சிக் கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். இங்கே இந்தச் சட்டங்களின்மீது பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட அவைகளை எதிர்க்கவில்லை. இந்தச் சட்டங்கள் மிகமிகத் தேவையென்பதை வலியுறுத்திக்கொண்டுதான் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியபடி, ‘நான்

1980 பிப்ரவரி 11]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

ஆணையிட்டால், அது நடந்துவிட்டால், ஏழைகள் வேதனைப்பட மாட்டார்' என்று எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வலியுறுத்திய வகையில், அதை நிலைநிறுத்தக் கூடிய வகையிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அதற்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பேசுகின்றபொழுதே இடைச் செருகலாக வார்த்தைகளைச் சொல்வது, மாண்புமிகு அண்ணன் சுப்பு அவர்களுடைய பழக்கம், அந்த முறையிலே தான் ஆட்சிக்கு வருகிற முன்னணிக் கட்சிக்கோ அல்லது தோழமைக் கட்சிக்கோ இதை சொல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கின்ற ஆட்சியை ஜனநாயக முன்னணி ஆட்சி தான் என்பதை நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு ஆட்சி நிலைக்கும்-தொடரும் எனச் சொல்லி ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகச் சட்டங்கள் என்று சொல்கிறபோது சுதந்திர மடைந்து 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் சட்டங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்லமுறையிலே பயன்படவில்லை என்ற முறையிலே தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வருகிறோம். சட்டம் சரியாக இல்லாத நிலையில், மக்களுக்குப் பயன்படாத நிலையில், பலப்பல நேரங்களில் பலப்பல பிரச்சினைகளில், நாட்டிலே மக்களுக்காக என்ன என்ன திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோமோ அவைகளை எல்லாம் ஏமாற்றுகிறவர்கள் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏமாற்றுகிறவர்கள் ஏமாந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது என்பதை யாரும் இன்றைக்கு மறந்துவிட முடியாது. அந்த வகையில் இப்போது அரசு கொண்டுவருகின்ற இந்தச் சட்டம் நல்லமுறையிலே இருக்கிறது என்று நாம் நம்பலாம். அரசு அலுவலர்களைப் பற்றி எங்கள் கிராமத்திலே சொல்வார்கள். ஒருவனிடம் காலணா கொடுத்து பாக்கு வாங்கிக்கொண்டு வா என்று சொல்லிவிட்டு, இன்னொரு காலணாவைக் கொடுத்து அதற்கு புகையிலை வாங்கிக் கொண்டு வா என்று சொன்னவுடன் அவன் கடைக்குப் போனானாம், 5 நிமிடங்கள் கழித்துத் திரும்பி வந்தானாம். எந்தக் காலணாவிற்கு பாக்கு, எந்தக் காலணாவிற்குப் புகையிலை என்று கேட்டானாம். அந்த முறையிலே தான் இன்றைக்கு சட்டங்கள் போடப்பட்டாலும், ஏமாற்றுகிறவர்கள் ஏமாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், ஏமாற்றுகிறவர்கள் ஏமாந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள், இந்த நிலைமை இங்கே மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே இருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இந்த நிலையில் இந்தச் சட்டங்கள் நல்ல பலனை அளிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

கடன் நிவாரணம் சட்டங்கள் என்கிறபோது அதற்காக எவ்வளவு சட்டங்கள் எவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டாலும், தமிழகத்திலே, மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே எவ்வளவு பணம் புழக்கத்தில் இருக்கிறது என்று வரையறுத்துச் சொல்லமுடியாத நிலை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 பிப்ரவரி 11]

மாநில அரசுக்கும் கூட இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலேதான், நாட்டிலே பணப்புழக்கம் இருக்கிறதா, எவ்வளவு தொகை இருக்கிறது என்று வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாத நிலையிருப்பதற்குக் காரணமே சட்டம்தான். ஆகவே, சட்டத்தில் ஒரு சில மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக தமிழக அரசுக்கு யோசனையாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த யோசனையை, மாநில அரசு இங்கே ஒரு தீர்மானம் மூலமாக அனைத்துக் கட்சிகளையும் கொண்டு, அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கும் சூழ்நிலை உருவாகுமேயானால், தமிழகம் மட்டும் அல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் பயன் அடையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக, இப்பொழுது இருக்கும் லேவாதேவிச் சட்டம் உருப்படியான சட்டமாக நிச்சயமாக இல்லை. இப்பொழுது இருப்பது கடன் நிவாரணச் சட்டம். ஆனால் லேவாதேவிச் சட்டத்தையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்திய அரசின் துணையோடு மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்தால்தான் கொடுக்கக் கூடியவனுக்கும் நிம்மதியாக இருக்கும், வாங்கக் கூடியவனுக்கும் திருப்பிச் செலுத்த முடியும் என்ற நிலை இருக்கும். ஆட்சியில் இருப்பவர்களும் இது குறித்து நிம்மதியாக ஒரு முடிவு சட்ட முடியும். இல்லையென்றால் இந்தப் பிரச்சனை ஒரு தொடர்கதையாகவே இருக்கும்.

என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், இப்பொழுது இருக்கும் லேவாதேவிச் சட்டம் மாறி, இனிமேல் வேறொரு சட்டம் வர வேண்டுமென்ற யோசனையாக வைக்கிறேன். பொதுவாக, லேவாதேவி என்றால், யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அது ஆணாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். பெண்ணாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். சிறியவர்களாக வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும், அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. லேவாதேவி செய்பவர்கள் 10 ரூபாய்க்கு கட்டணம் கட்டி லைசென்ஸ் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்க வேண்டும். லேவாதேவி செய்யும்பொழுது 100 ரூபாய் கொடுத்தால், அவர்கள் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு பேப்பரில் எழுத வேண்டுமென்ற முறையைக் கொண்டு வர வேண்டும். அவ்வாறு எழுதவில்லையென்றால் அது தவிர்க்கப்படும், கோர்ட்டுக்கோ, பஞ்சாயத்துக்கோ சென்று பேச முடியாது என்ற நிலையிருக்க வேண்டும். அந்த நிலையில், 100 ரூபாய் கடனுக்கு 1 ரூபாய் ஸ்டாம்பு பேப்பர் என்ற நிலை வந்தால், 1,000 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு, 2,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் என்று எழுதவும் முடியாது. அதைப்போல கடன் வாங்கியவர் சுளும், சும்மா வெறும் பேப்பரில்தானே எழுதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட பிளாமி என்ற நிலை வராது. அவர்கள் சொத்து,

1980 பிப்ரவரி 11] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

இவர்கள் சொத்து, என்னுடையது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. யாராக இருந்தாலும் அவர்களிடத்தில் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்று பார்த்து, எவ்வளவு பணம் நாட்டில் இருக்கிறது என்று கணக்கிட்டு, கறுப்புப் பணத்தை அடியோடு ஒழிக்க முடியும்; பினாமிகளை அடியோடு ஒழிக்க முடியும்; அதற்கு இது நல்லமுறையாக அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி அமைந்தால் எவ்வளவு அதிகத் தொகைக்கு லேவாதேவி செய்கிறார்களோ அதற்கேற்றவாறு சூப்பர் டாக்ஸ் பெறுவதற்கும், நாட்டிலே இவ்வளவு பணம்தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவும், அதனால் வரும் வருவாயை வைத்து, இனிமேல் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை எந்த மாநிலமும் போட்டாமல், சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் போடும் வகையில் அனைத்து மாநிலங்களும் இருக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படும். அதேநேரத்தில் கொடுத்தவனும் நிம்மதியாக இருப்பான், வாங்கியவனும் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடும் நம்மிடம் அதிகமாக வாங்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடும் இருப்பான். அரசாங்கத்திற்கும் வருவாய் கிடைக்கும். அப்படிப்பட்ட நல்லதொரு புதிய திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி ஒப்பதல் பெறும் வழிவகைகளை ஏற்பாடு செய்தால், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலுள்ள கறுப்புப் பணம் அடியோடு ஒழிக்கப்படவும், பினாமிகள் ஒழிக்கப்படவும் முடியும். அரசாங்கத்திற்கும் வருவாய் அதிகம் கிடைக்கும். கடன் வாங்கியவர்களும், கடன் கொடுத்தவர்களும் நிம்மதியாக இருப்பார்கள். எனவே, இவ்வாறு அமைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த ஆட்சி விவசாயிகளின் அரசு என்பதை நிலைநிறுத்தும் வகையில் இந்த அரசு நடக்கிறது என்பதையும், ஏழைகள் பால் இரக்கம் கொண்டது இந்த அரசு என்பதையும் நிலைநிறுத்தும் வகையில், 30 ஆண்டுக்காலமாக இருந்த சட்டத்தில் இருந்த சந்துபொந்துகளை எவ்வளவோ அடைத்து நல்லதொரு புதிய சட்டத்தை மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த அரசின் சார்பாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் இந்த நாட்டிற்கு மிக மிகத் தேவை, நாட்டு மக்கள் வரவேற்கக் கூடியது இந்தச் சட்டம் என்று கூறி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-40]

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மசோதாவின் மேல் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலே இந்த மூலச் சட்டம் அவசர பிரகடன காலத்திலே போடப்பட்டது. ஆனால், இந்தச்

[திரு. சோ. வேலுச்சாமி] [1980 பிப்ரவரி 11]

சட்டத்தினுடைய பெரும்பான்மையான பலன்களை ஏழை-எளிய மக்கள் அடைய வேண்டும் என்றால், இந்த ஏழை எளிய மக்கள் கொடுத்துள்ள விண்ணப்பங்களின் அடிப்படையிலே விரைவான விசாரணைகளும் விரைவான முடிவுகளும் ஏற்பட வேண்டும். விரைவான விசாரணைகளும் விரைவான முடிவுகளும் எந்தக் காலத்திலே ஏற்பட்டது என்றால், அவசரப் பிரகடனக் காலத்திலேதான் தாசில்தார்கள் எல்லாம் இந்த மனுக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நல்லபடியாக விசாரணை செய்தார்கள். இன்று 70 இலட்சம் மனுக்கள் விண்ணப்பங்கள் விசாரணை அடிப்படையிலே விசாரணை செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்றால் எவ்வளவு துரத்திற்கு 'ரெட் டேப்பிஸம்' இருக்கிறது என்பதை தெரிந்து சொள்ள முடிகிறது.

அது மட்டுமல்ல இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன்கள் ஏழை-எளிய மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்பதைத்தான் அந்தப் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. தாசில்தார்களைப் பொறுத்தவரையிலே இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் விசாரணை செய்கின்ற பொழுது நல்லபடியாக விசாரணை செய்யவில்லை என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரும்பான்மையான தாசில்தார்கள் கிளார்க்குகளாக இருந்து வந்தவர்கள். அப்படி இருந்தாலுங்கூட ஒரு சில தாசில்தார்களுக்குத்தான் அந்த 'ஜூடிஷியல் ஃபிரேம் ஆப் மைன்ட்' இருக்கிறதே தவிர பெரும்பான்மையான தாசில்தார்கள் விண்ணப்பித்தவர்களுடைய கடன் வாங்கியவர்களுடைய வருமானத்தை நிர்ணயம் செய்கின்ற பொழுதும் அல்லது அவர்களுடைய சொத்துக்களின் மதிப்பை நிர்ணயம் செய்யும் பொழுதும் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயிருந்து வெகுதூரம் விலகிச் சென்று விடுகிறார்கள். ஆகவே ஏழை-எளியவர்களுடைய வருமானத்தையும் அவர்களுடைய சொத்தையும் விட சரியாகக் கணக்கிடாத சூழ்நிலையிலே தாசில்தார்கள் தவறான முடிவுகளை தவறான தீர்ப்புகளை அவர்களுடைய மனுக்களிலே கொடுக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அரசினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த நிலைமைகளைப் போக்க வேண்டுமென்றால் தனியாக ஒரு தாசில்தாரைப் போட்டு விசாரிக்க வேண்டுமென்று தோழர் அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். தனியாக ஒரு தாசில்தார் இல்லாவிட்டாலும்; ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு ஆர். டி. ஓ. அளவிலே ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் போட்டு இந்த மனுக்களை மட்டும் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மனுக்களை மட்டும் விசாரணை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் உண்மையிலே இந்தச் சட்டத்தின் பயனை ஏழை-எளிய மக்கள் அனுபவிக்க முடியும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 11] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

அடுத்தபடியாக எனது அருமை நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். இன்று கிராமங்களிலே இருக்கின்ற ஏழை-எளிய மக்களுக்குச் சட்டத்தினுடைய அனுபவம் தெரியாது. அதிகாரிகளிடத்திலே அவர்கள் தைரியமாக பேசவும் முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே வழக்கறிஞர்கள் அந்தக் கடன் வாங்கியவர்களுக்காக ஆஜராகும்படியான ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் உண்மையிலேயே எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்; இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன்கள் ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நான் தெரிவித்து ஆமர்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே ஆக்ட் 31 ஆஃப் 1976 என்கின்ற சட்டத்திற்குப் புதிய விளக்கங்களை மேற்கொண்டும் திருத்தங்களைத் தருகின்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கடன் மசோதாக்கள் என்று சொல்கின்றபொழுது நாம் ஏற்கெனவே பல சட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறோம். ஒரு மொத்தமான ஒட்டு மொத்தமான கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் அவ்வப்பொழுது சட்டங்களை ஏற்படுத்துவது என்பது பலருக்குப் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகையினாலே 'ஒன் சோடிஃபைட் லாஃபார் தி டெட் ரிலீஃப்' என்கின்ற முறையிலே நீங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் சொல்கிறேன். குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்க விளக்கத்தைச் சொல்கிற பொழுது தாசில்தார் விசாரணை நடத்த வேண்டும். விசாரணை நடத்தி அவர்களுக்கு உரிய புத்தசங்கள் கிடைக்கவில்லையென்றால் ஒரு பிரமாண பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்தால் அவர்கள் ஆக்ட் 36 ஆஃப் 1976 என்கின்ற சட்டத்தினுடைய பர்வியூவுக்குள்ளாக வந்து விடுகிறார்கள். என்ற முறையை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருப்பினும் உடனடியாக அவைகள் எல்லாம் தீர்மானிக்கப்பட முடியவில்லை, தீர்மானிக்கப்படவில்லை, தாசில்தாரிடத்தில் சென்றால் என்கின்ற ஒரு குறை இப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குறைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்காக நீங்கள் தனியாக ஒரு தாசில்தாரை இதற்காகப் போடவேண்டும். பெட்டிஷன் கொடுத்த இரு மாதத்திற்குள்ளாக ஒரு மனுவை பரிசீலனை முடித்துவிட வேண்டுமென்று நீங்கள் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏற்கெனவே டெட் ரிலீப் ஆக்டிலே விதவைகள், பென்ஷனர்கள், மைனர்கள் ஆகியோருக்கு நாம் எக்ஸம்ஷன் தந்திருக்கிறோம். அதே போன்ற எக்ஸம்ஷனை ஆக்ட் 31 ஆஃப்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1980 பிப்ரவரி 11]

1976-லேயும் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று டெட் ரிஸிப் ஆக்ட் 31 ஆஃப் 1976-ன் கீழாக யார் யார் சட்டத்தினுடைய பலனை அனுபவிக்க வாய்ப்புள்ளதோ அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன்கள் கிடைக்க வேண்டும். ஏதோ சஷ்டப்பட்டு ஏதோ சிலவற்றை மிச்சப் படுத்தி அப்படிப்பட்டவர்கள் கடன் கொடுத்திருந்தால் குத்தகைதாரர்களாக வருகின்றவர்கள் கடன் கொடுத்திருந்தால் கூட அவர்களுக்கு Creditors என்ற வகையிலே இந்தச் சட்டத்தினுடைய ஆப்பரேஷனிலேயிருந்து எக்சம்ஷன் தர வேண்டுமென்று கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே 1/2 ஹெக்டார், 1/4 ஹெக்டார், 2 ஹெக்டார் என்றிருக்கிறது.

கால் ஹெக்டார் நிலம் என்றால் 67½ சென்ட் இருபோக நிலம்: அரை ஹெக்டார் என்றால் ஒரு ஏக்கர் 20 சென்ட் நிலம் ஒரு போகம் பயிரிடக் கூடியது. 2 ஹெக்டார் புஞ்சை நிலம் என்றால் 3, 4 ஏக்கர் புஞ்சை நிலமாக வருகிறது. எனவே இந்த நிலத்தின் அளவை சிறிது உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே விதவைகளுக்கும் பென்ஷன் தாரர்களுக்கும் மைனர்களுக்கும் எக்சம்ஷன் தாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். They should be exempted from the purview of the Act.

இதிலே கூட 12-வது செக்ஷனை omit செய்திருக்கிறார்கள். The burden of the creditor to prove whether a debtor comes under benefit of Act 31 of 1976 என்று ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அது பாதுகாப்பான சட்டம்தான். எனவே செக்ஷன் 12ஐ ஜமிட் செய்வது நல்லது அல்ல. அதை புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஐந்த் டெட் ரிஸிப் சட்டம் பல தடவைகள் மாற்றி மாற்றி குழப்பம் பண்ணி இன்றைக்குத்தான் கடைசியில் வைத்திருக்கிறீர்கள். இனிமேலாவது மாற்ற மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 500 ரூபாய் வரையில் வாங்கி இருக்கிற கடன் செல்லாது என்று அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வந்து பாஸ் பண்ணினோம். அதை ரத்து செய்து இன்னொரு சட்டம் பாஸ் பண்ணினோம். இந்த இடைக் காலத்திலே அதிகாரிகள் பாத்திரங்களையும் மற்ற சாமான்களையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. இது அரசாங்கத்தின் கோளாறு என்பதைத் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் எடுத்த முடிவுகளின் கோளாறு, கடன்

1980 பிப்ரவரி 11]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வாங்கியவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சங்கடம். இந்த 8, 10 மாதங்களிலே-இடைக்காலத்திலே சாதாரண மக்களுக்கு ஏற்பட்ட. சங்கடங்கள் யாருக்கு இந்த பாதுகாப்பு நிவாரணங்கள் கிடைக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு கிடைக்காத நிலையும் அரசாங்கத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் அடிக்கடி தன்னுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்வதன் சாரணத்தால் மக்கள் நனசகளை இழந்து பாத்திரங்களை இழந்து சொத்துக்களை இழந்து ஷட்பட்டாகிறார்கள். அவைகளை யார் எடுத்துக் கொண்டார்களோ அவர்களிடம் இருந்து திருப்பி வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சட்டத்தில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்து இந்த அப்ளிசேஷன் கொடுக்கிறபோது அபிடவிட் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அபிடவிட் கொடுத்துவிட்டு ஒரு சர்ட்டிபிகேட்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இதிலே இருக்கிறது. இதில் கீழே இருக்கிற ரெவினியூ அதிகாரிகளிடம் இருந்து சர்ட்டிபிகேட் கிராம அதிகாரிகளிடம் இருந்து தாசில்தாரிடம் இருந்து வருமான சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. அந்த ஏழை மக்களுக்கு எந்தவிதமான சங்கடமும் ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது. அவர்கள் ஒரு அபிடவிட் கொடுத்தாலும் போதும். அதை வைத்துக் கொண்டு தாசில்தார் அவர்களும் மற்ற கிராம அதிகாரிகளும் விசாரணை செய்து முடிவெடுக்க வேண்டுமே தவிர, சர்ட்டிபிகேட் புரட்யூஸ் பண்ண வேண்டும் என்ற ஷரத்தை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லை என்றால் இது கீழே இருக்கிறவர்களுக்கு மிகவும் சங்கடமாக இருக்கும்.

அடுத்து அனேகமாக இந்தப் பலனை அனுபவிக்கப் போகிறவர்கள் சாதாரண கிராம மக்கள் அல்லது நகரத்திலே இருக்கிற கூலி வேலை செய்கிற ஏழைகள்தான். அவர்களால் கோர்ட்டுக்குச் சென்று வாதாட முடியாது. எனவே அவர்கள் சார்பில் வக்கீல்கள் ஆஜராக வேண்டும். லீகல் பிராக்டிஷனர்கள் ஆஜராக வேண்டும். கிரெடிட்டார்கள் அதாவது லேவாதேவிகாரர்கள் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். திறமையாக வாதாடி இருப்பவர்கள். அவர்கள் முன்னாலே இந்த ஏழை மக்கள் போய்க் கடனை வாங்கிவிட்டு வாதாடுவது என்பது இயலாது. எனவே லீகல் பிராக்டிஷனரை வைத்து வாதாட அவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.50]

திரு. என். சங்கரய்யா : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இரண்டே இரண்டு பிரச்சனைகளை மட்டும் அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக பல கருத்துக்கள்

சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. 1976 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய வருமானம் ரூ. 2,400-க்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால், இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 4,800 வரை உள்ளவர்கள் நிவாரணம் பெற தகுதியுடையவர்கள் என்று இருக்கிறது. ஆகவே, 1976-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் இருக்கிற கடனையும், ஆண்டு வருமானம் ரூ. 4,800 வரை உள்ளவர்கள் நிவாரணம் பெற தகுதியுடையவர்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டும்.

மற்றொன்று 1976-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டம் தாக்கல் செய்யப்பட்டபோது 70 இலட்சம் அப்ளிகேஷன்ஸ் பென்டிங் உள்ளன என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு முக்கிய காரணம் அவர்கள் வருமான சர்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது அது தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் கடன்பெற்றவர்கள் எல்லோருமே அநேகமாக இந்த வருமான வரம்புக்கு உட்பட்டவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்; இந்த 'பர்டன் ஆஃப் ப்ரூஃப்' கிரட்டிடார் மேல் இருக்கட்டும். இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கு மேலாக கடன்பெற்றவர் வருமானம் பெறுகிறார் என்று அவர்கள் ஆட்சேபம் பண்ணட்டும். அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் கடன்பெற்றவர் வருமானம் பற்றி சான்றிதழ்பெற்று கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் இந்த 70 இலட்சம் பேர்களுக்கு வருமான சர்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டியதில்லை; அதனால் சீக்கிரமாக இந்த விஷயத்தில் தீர்வுகாண முடியும் என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. கே. செளந்திரராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் ரூபாய் 4,800 வரை ஆண்டு வருமானம் பெறுகிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். பலர் இங்கே சொன்னார்கள். 1976 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற சிறு விவசாயிகள். அதுவும் நான் ஏக்கர். அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டும் நான் பாதுகாப்பு அளித்தது. மற்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை.

1980 பிப்ரவரி 11] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

கிராமப்புறங்களிலே இருப்பவர்களைப் போன்று நகரப்புறங்களிலும் கடன் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது வந்திருக்கிற சட்டத்தில் கடன் பெற்றவர்கள் நகரில் இருந்தாலும், கிராமத்தில் இருந்தாலும், விவசாயிகளாக இருந்தாலும் வேறு யாராக இருந்தாலும் 4,800 ரூபாய் வரையில் ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கடன் நிவாரண பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு, புரட்சித் தலைவர் அரசு அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சட்டத்தை ஏழை எளிய மக்களை வாழ வைப்பதற்காக, அவர்களுடைய தொல்லைகள், துயரங்கள் நீங்குவதற்காக உருவாக்கியிருப்பதை வரவேற்று, அமர்கிறேன்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் எந்த நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு மாறாக சில கோர்ட் தீர்ப்புகள் வந்து, அந்த நன்மைகள் கிடைக்கவில்லை, என்பதை மட்டும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவருக்கு தாசில்தார் மூலம் நிவாரணம் கிடைத்தது. கடன் கொடுத்தவர் அப்பீல் செய்தார்; அப்பீல் விசாரணை ஆர். டி. ஓ. முன்னால் நடந்தது. அங்கும் கடன் பெற்றவருக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. ஆர். டி. ஓ. தீர்ப்புதான் இறுதியானது என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் கடன் வாங்கியவர் மீது ஏற்கெனவே இருந்த ஒரு சிவில் சூட் அடிப்படையில், இந்தத் தீர்ப்புக்குப் பின்னால், மீண்டும் கோர்ட்டுக்குப் போய், ஆர். டி. ஓ. தீர்ப்புக்கு விரோதமாக கோர்ட்டில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இப்போது கடன் பெற்றவர் 'பாப்பர் சூட்' மூலம் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார். கடனை கட்ட வேண்டிய தில்லை என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது; கோர்ட்டிலே மாறுபட்ட தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டதால் நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. ஆர். டி. ஓ. தீர்ப்பு இறுதியானது என்று சொல்லும் வகையில் ஏதாவது இருத்தம் கொண்டுவந்து, பழைய கேசை புதுப்பித்து அந்தத் தீர்ப்பை புறக்கணிக்கும் வகையில் ஒரு அமென்ட்மென்ட் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று இங்கே இரண்டு சட்டங்களைக்கொண்டு வந்து, அவைகளை நீங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அப்படிக் கேட்கிறபோது 1976 ஆம் ஆண்டு வந்த சட்டத்தையும், அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு வந்திருக்கிற சட்டத்தையும் சுட்டிக்காட்டி, அதில் இருக்கிற நன்மைகளை விட அதிகமாக நன்மைகள் வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்போது ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்] [1980 பிப்ரவரி 11]

ஆனால் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள். அதிகமான நன்மை பயக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் வருகிறபோது பழைய சட்டம் தேவை இல்லையே என்று கூட. யாராவது பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் யாரும் அவ்வாறு பேசவில்லை. 4,800 ரூபாய் வரையிலும் வருமானம் வருகிறவர்கள் கிராமப் புறங்களிலே இருந்தாலும் சரி, நகரப்புறங்களிலே இருந்தாலும் சரி அவர்கள் 1980 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1 ஆம் நாள் வரைக்கும் வாங்கிய கடன் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நீக்கப்படும். ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டு வந்த சட்டம் 1966 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே வாங்கிய கடன் பற்றி மட்டும் தானே. அது கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் தானே. ஆகவே அந்தச் சட்டம் இப்போது தேவையில்லை என்று யாராவது சொல்வார்கள் என்று கருதினேன். ஆனால் யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படியானால் என்னிடத்திலே ஏன் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று நீங்கள் கேட்கக்கூடும். இப்போது கொண்டுவரப்படுகிற சட்டத்தில் யார் வேண்டுமானாலும் நன்மை அடைய முடியும். அவ்வாறு நன்மை அடைகிறபோது பழைய சட்டத்திலே எங்கேயாவது சிக்கல் இருந்தால் அது தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒருவருக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு யூனிட் என்கிறபோது வாழை, திராட்சை, தென்னை, பாக்கு போன்றவற்றை விதைக்கக்கூடிய நிலம் 1-1/4 ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்கு நிவாரணம் உண்டு. நன்றாகத் தண்ணீர் பாய்கிற இடம் என்றால், 685 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் நன்மை. தண்ணீர் நன்கு பாயாத இடம் என்றால் 5 ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்திற்கு நிவாரணம் உண்டு. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறபோது அது கிராம மக்களுக்கு மட்டும்தான். ஆனால் இன்றைக்கு கொண்டுவரப்படுகிற சட்டத்தினால் கிராம மக்களுக்கும் நன்மை உண்டு, நகர மக்களுக்கும் நன்மை உண்டு. 4,800 ரூபாய் வருட வருமானம் உள்ளவர் எல்லோருக்கும் உண்டு என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஸ்வசாயக் கூலி வேலை செய்பவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குடும்பம் என்றால் கணவன், மனைவி, பிள்ளை போன்றவர்கள் எல்லோரும் வேலை செய்கிறபோது 4,800 ரூபாய்க்கு மேலே வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நிரந்தரமாக வருவாய் வருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கூலி வேலை செய்பவர்கள் என்றைக்கோ ஒருநாள் வேலை செய்திறார்கள். பல நாட்கள் அவர்கள் வேலையே செய்யாமல் இருக்கிறார்கள்.

1980 பிப்ரவரி 11] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

ஆகவே சில நாட்கள் வேலை செய்து ரூ. 100 பெறுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதையெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. வருடத்திலே அவர்களுக்கு 3 மாதம்தான் கூலி கிடைக்கின்றது. ஆகவே நிரந்தரமான வேலை இல்லாமல் அன்றாடக் கூலிக்கு வேலை செய்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த 4,800 ரூபாய்க்கு கீழேதான் அவர்கள் வரவேண்டும், வருவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1976-லே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் நிறைவேற்றப் படாமல் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை இங்கே மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது எப்போது வந்தது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எமர்ஜென்சி இருந்த காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் இரண்டு மாதங்கள் என்று சொல்கிறபோது குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி 2 மாதங்களுக்கு மேல் பல மாதங்கள் இங்கே ஆட்சியிலே இருந்தது. அவ்வாறு எமர்ஜென்சி காலத்திலே கூட அவர்களால் இதற்கு முடிவு கட்ட முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் அதிலே இருக்கின்ற ஒரு சிக்கல்தான். 70 இலட்சம் மனுக்கள் வந்தன. அந்த 70 இலட்சம் மனுக்களிலே எவ்வளவு செல்லுபடியாகும் எவ்வளவு செல்லுபடியாகாது என்று பார்க்கிறபோது அந்த மனுக்களிலே 210 ரூபாய் என்று அளவுக்கு வருகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு அப்பிடன்ட் கொடுத்துவிட்டால் போதும்; வக்கீல்கள் ஏன் தேவையில்லை என்றால், அது நியாயமா இல்லையா என்று இன்றைக்கு தாசில்தார் அவர்கள்தான் முடிவுகட்ட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வருவாய் 4,800 ரூபாய்க்குக் குறைவு என்று சொல்லிவிட்டால் அது உண்டா, இல்லையா என்பதை நிரூபிக்க வேண்டியது தாசில்தார்கள் தானே தவிர மனுக் கொடுப்பவர்கள் இல்லை. ஆகவேதான் இன்றைக்கு இதற்கு வக்கீல்கள் இல்லை என்பதைத் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தயவுசெய்து நான் பேசி முடித்த பிறகு கடைசியில் கேளுங்கள். இங்கே திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பேசுகிற போது அதற்கு ஒரு கமிட்டி போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதைப் பொறுத்தவரையிலும் கமிட்டி எதுவும் போடாமலேயே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, நான் உங்களுக்கு மிக மகிழ்ச்சியோடு

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1980 பிப்ரவரி 11]

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நெடுங்காலமாக பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒரு விவசாயச் சங்கத் தலைவர், நான் சிதம்பரத்திற்குக் போகிறபோது ஒரு மனுவை கொடுத்தார்கள். நீண்ட காலம் பொது வாழ்வில் இருந்தவர் என்றால், அவரை எனக்கு 1947-லிருந்து தெரியும். அதற்கு முன்னால் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே அவர் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்தவர். அவர் என்னிடம் கொடுத்த மனுவில் ‘‘கிராமக் கடன் நிவாரண சட்டத்தின் கீழ் மனு கொடுக்க 1980 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 12 ஆம் தேதி வரையிலும் அதிகமாகவே மேலும் ஒரு மாதத்திற்கு நீட்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்’’. அப்படி ஒரு விவசாய சங்கத் தலைவர் கேட்டது எவ்வளவு என்றால் 1980 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 12 ஆம் தேதிக்கு அப்பால் ஒரு மாதம் தான், ஆனால் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது 6 மாதங்கள். ஒரு விவசாய சங்கத் தலைவர் ஒரு மாதம் தவணை கேட்கிறார், இந்த அரசு அதற்கு 6 மாதங்கள் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி இந்தச் சட்டத்தினால் இன்றைக்கு நன்மைகள் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேறு ஒருவர் பேசுகிறபோது முன்பு ஒரு சட்டத்தில் அதாவது ஐயாயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் இருந்தால் அவர்களுக்கு உண்டு என்று சொல்லி பிறகு எதுவுமே கொடுக்க வேண்டியது இல்லை என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு 200-க்கு மேற்பட்ட ரிட்-மனுக்கள் உயர் நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. அப்படி யானும் எதையும் கொடுக்க வேண்டியது இல்லை என்று சொல்கிற போது உயர்நீதி மன்றம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதேபோல 1938-ம் ஆண்டு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்திலே சில திருத்தம் தேவை என்பது உயர் நீதி மன்றத்தினுடைய கருத்து. அதை அட்வகேட் ஜெனரல் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டதினால்தான் இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கு மாற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதைவிட நன்மைகளை விளைவிக்கிற அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது இன்றைக்கு ரூ. 4,800 வரைக்கும் வருட வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறதே தவிர ரூ. 4,800-க்கு மேலே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இது பயன் அளிப்பதாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை என்பது உண்மைதான். வேறொரு சட்டத்தில் இதுமாதிரி நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உங்களுக்குத் தெரியும், இதிலே

1980 பிப்ரவரி 11] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

பயனடைபவர்கள் வருமான வரி கட்டாதவர்கள். 10,000 ரூ. வரைக்கும் கூட வருமான வரி இல்லை. அதுபோல சேல்ஸ் டேக்ஸ் கட்டாதவர்கள், அக்ரிகல்சுரல் இன்கம்-டேக்ஸ் கட்டாதவர்கள் ஆகியோர் இதனால் பலனடைகிறார்கள். இன்றைக்கு ரூ. 4,800-லிருந்து ரூ. 10,000 வரைக்கும் வருமான வரி கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இந்தக் கடன் நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டும் என்கிற முறையிலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் 1937-லே ஒரு சட்டம்வந்தது. அந்த கடன் நிவாரணச் சட்டம் வருகிறபோது வட்டியும் முதலும் 2 மடங்கு கட்டினால் போதும் என்கிற சட்டம் முதலிலே கொண்டு வரப்பட்டது, அதே மாதிரி இந்தச் சட்டத்திலே இல்லை. அதற்கு அடுத்து வந்த சட்டத்திலே கூட இந்த ரூ. 4,800-க்கு மேலே வருமானம் உள்ளவர்கள், ஆனால் ரூ. 10,000 வரைக்கும் வருமான வரம்பு உள்ளவர்கள் நிவாரணம் பெறும் வகையில் வந்தது. வட்டியும் முதலும் சேர்த்து 1 1/2 மடங்கு கட்டினால் போதும் என்கிற வகையில் கூட ஒரு சட்டம் இங்கே நம்முடைய அரசினால் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு ஆண்டு வருமானம் ரூ. 4,800 வரை உள்ளவர்களுக்கு இந்த நிவாரணம் என்று வருகிறபோது விவசாய கூலிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஆண்டு வருமானம் இவ்வளவு என்று அத்தாட்சி பத்திரங்கள் கூட பெற வேண்டியது இல்லை. அந்த அத்தாட்சி வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், கூலி ஒரு நாளைக்கு ரூ. 7-20 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறது, ஒரு குடும்பத்தில் 2, 3 பேர்கள் வேலை செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் வருட வருமானத்தை கணக்கிடுகிறார்கள். அவர்களுடைய கூலி 7-20 என்று யாரும் கொடுப்பதில்லை தஞ்சாவூரில் வேண்டுமானால் உங்களைப்போன்றவளப்பமானவர்கள் கொடுக்கலாம் கூலியும் அவர்களுக்கு அவ்வளவு கிடைப்பதில்லை. இரண்டு மூன்று பேர்கள் என்று வேலை செய்தாலும் வருடத்தில் 3, 4 மாதங்கள் தான் கிடைக்கும். அதனால் அதிகாரிகள் அப்படி மொத்த கணக்குப் போடுவதால், விவசாய கூலிகள் என்று வருகிறபோது எந்த வித வருமான வரம்பும் கிடையாத அளவுக்கு இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்காதா? ஆகவே, விவசாயக் கூலிகள் என்று வந்துவிட்டால் இந்தச் சட்டத்தில் வருமான வரம்பு இருக்கக்கூடாது. சான்றிதழ் வாங்குவது கஷ்டம். ஆதரைஸ் ஆபீசர் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் ஏழைகள், பாவம். அவர்கள் எங்கே போய் வாங்குவது? ஆகவேதான் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் உண்மையில் பயன்பெற வேண்டுமென்றால்

ஏழை விவசாயக் கூலிகள் பயன் அடைய வேண்டுமென்றால் இந்த வருமான வரம்பு இருக்கக்கூடாது. அதை ரத்து செய்ய வேண்டும். எனக்கு நிரந்தரமான வேலை இல்லை, மாதம் இவ்வளவுதான் வருமானம், என்று அவர்கள் அவர்களிடம் அபிட விட் வேண்டுமானால் எழுதி வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். அதுவே போதும். அதிகாரி போன்றவர்கள் வேண்டியதில்லை. அதில் தவறு இருந்தால் ரத்து செய்யலாம் என்று வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்படியிருந்தால்தான் பலன் கிடைக்கும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் முதலிலேயே சொன்னேன். ரூ. 4,800-க்கு குறைவாக வருமானம் வருகிறது என்றால் அது பற்றி ஒரு 'அபிடவிட்' கொடுத்தால் போதும். ரூ. 4,800-க்கு மேல் வருமானம் வருகிறது என்று நிரூபிக்கும் கடமை, பொறுப்பு கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் இவர் இவ்வளவு வருமானம் பெறுகிறார், அல்லது இந்த இடத்தில் பொருள்களைவிட்டு இவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதை கடன் கொடுத்தவர்கள்தான் நிரூபிக்க வேண்டும். முன்னால் ஒரு சட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது ஹைகோர்ட், அல்லது சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாக அறிகிறேன். ரூ. 5,000-க்கு மேல் ரூ. 10,000 வரை கடன் வாங்கியவர்கள், 50 சதவீதம் கட்டினால் போதும் என்று சட்டம் இப்போது இன்னை ஆகவே அது குறித்து தனியாக ஒரு கூட்டம் கொண்டுவரப் போகிறார்களா? ஆகவே அவர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் ஏதாவது சட்டம் கொண்டுவரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். டி. ராமசுந்தரம் : முதலில்

ரூ. 500-க்கு கீழ் கடன் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் எவ்வாறு ரக்தபாயாகும் என்ற சட்டம் ரீதி ன்றத்திற்கு போய், ரூ. 200-க்கு மேற்பட்ட ரீட் மனுக்கள் போய், அந்தத் திருத்தித் தான் அதற்குப் பிறகு வட்டியும் முதலும் சேர்த்து ஒன்றரை மடங்கு என்கிறபோது 100 ரூபாய் வாங்கினால் ரூ. 150 கொடுத்தால் போதும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு அது நிறைவேறியிருக்கிறது. அது இன்று நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. இதில் சட்டச் சிக்கல் ஏதாவது வந்தால் உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய, இதை நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறபோது ஏதாவது சங்கடங்கள் ஏற்படுகிறது என்றால் அந்தச் சங்கடங்களை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்வதற்கு இந்த அரசு தேவைப்பட்ட அளவிற்கு தேவைப்பட்ட உத்தரவுகள் போடுவதற்கு இதைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது, செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயக் கூலிகள் பற்றி அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 11]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ரூ. 5,000-ல் இருந்து ரூ. 10,000 வரை கடன் பெற்றவர்கள் 50 சத வீதம் செலுத்தினால் போதும் என்ற அந்தச் சட்டம் இப்போது இல்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே பழைய சட்டத்தை அப்படியே கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? ரூ. 5,000 ல் இருந்து ரூ. 10,000 வரை கடன் பெற்றவர்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தை திரும்பவும் அமலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய முறையில் ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

திரு. சி. ஆறுமுகம் : இந்தச் சட்டத்தை ஒட்டுமொத்தமாக தள்ளிவிடுவதற்கு அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா? ஒவ்வொரு ஆறு மாதமும் தள்ளித் தள்ளி வைப்பது எந்த வகையில் உகந்தது என்று தெரியவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு விளக்கம் கேட்டார்கள். நமக்கு வேறு சட்டங்கள், கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டஷன் ஆக்ட் போன்றவற்றில் சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று வரையறுத்துவிடுகிறோம். இந்தப் பிரச்சனையில் சிவில் கோர்ட் தலையிடக்கூடாது. ஆனால் இதில் வந்திருக்கிற சிக்கல் என்னவென்றால், ஆர்.டி.ஓ. ஒரு தீர்ப்பு கூறினால் ஜெட்ஜ்மென்ட் டெப்டார்க்கு சாதகமாக ஒரு தீர்ப்பு கூறினால் அதற்கு மேல் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே செய்து கடன் வசூல் செய்ய சிவில் கோர்ட்டில் டிக்ரீ வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதை எதிர்த்து அவர்கள் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதைத்தான் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹைகோர்ட் வரை போக சக்தி இருந்தால் அவர் கடனை வாங்கியிருக்க வேண்டாம் அல்லவா? ஆகவே மற்றச் சட்டங்களில் உள்ளதுபோல் இதிலும் போடவேண்டும். கடன் நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் சிவில் கோர்ட் தலையிடக்கூடாது என்ற முறையில் சட்டம் இருக்கவேண்டும். 'Notwithstanding anything pending' என்று போடவேண்டும்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

அப்படிப்போடாவிட்டால் பல சிக்கல்கள் வரும். அதைத்தான் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். சிவில் கோர்ட் தலையிடுவதை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ஜெட்ஜ்மென்ட் டெப்டாருக்காக வாசாட வக்கீல் வைக்க முடியவில்லை என்றால் சர்க்கார் வக்கீல்களை வைக்கலாம். கவர்மென்ட் ப்ளீடர்ஸ் இருக்கிறார்கள். மற்ற வக்கீல்களுக்கு எல்லாம் வேலையே இல்லை. கவர்மென்ட்டில் உள்ள வக்கீல் இலவச உதவி என்றால் செய்யமாட்டார்கள். ஏற்கனவே கடன் பட்டேன், ஓசியா என்று கேட்பார்கள். ஆகவே, கடன்பட்டவர்களுக்காக வாதாட அரசாங்கமே ஏற்பாடு செய்யலாம்.

[திரு. க. சுப்பு]

[1980 பிப்ரவரி 11]

[பிற்பகல் 12-10]

இப்போது இந்த சட்ட திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் நன்மை செய்வதற்காக கொண்டு வருகின்றார்களா, அல்லது பெயரளவிற்காக கொண்டு வருகின்றார்களா? நன்மை செய்வதற்கு கொண்டு வருவதாக இருந்தால், இந்த மாதிரியான திருத்தங்களை ஏற்று அமைச்சர் அவர்கள் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 2/1980) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—பிரிவு 2, சட்டமுன் வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

In new sub-section (2-A) to clause (c) add the following proviso namely :—

“Provided that the Tahsildar may, in his discretion, allow further time not exceeding one month for making any such application, if he is satisfied that the debtor had sufficient cause for not making the application in time, but no application shall be made after the expiry of seven months from the said date.”

2- In new sub-section (3A), in clause (a) for the expression “six months” substitute the expression “seven months”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 2, திருத்தப்பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1980 பிப்ரவரி 11]

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “பிரிவு 3” இது சட்டமுன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:—

3. In new sub-section (1-A) to clause (C) add the following proviso namely :

“Provided that the Tahsildar may, in his discretion, allow further time not exceeding one month for making any such application, if he is satisfied that the debtor had sufficient cause for not marking the application in time but no application shall be made after the expiry of seven months from the said date”.

4) In new sub-section (2A) in clause (a) for the expression ‘six months’ substitute the expression ‘seven months’.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 3, திருத்தப்பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவுகள் 4 முதல் 9 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, ‘தமிழ்நாடு 1980-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 2/1980) திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று’ சட்ட முன்வடிவு திருத்தப் பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.